

Rímskokatolícke doktríny

V tejto druhej časti preskúmame doktríny Rímskokatolíckej cirkvi (RKC) tak, že si položíme deväť otázok. Tieto otázky sa venujú konkrétnym učeniam RKC a každú otázku sprevádza krátka odpoveď z Písma. Uvedené citáty sú z katolíckeho prekladu Svätého Písma podľa vydania Slovenského ústavu svätého Cyrila a Metoda v Ríme z roku 1995. Každého zároveň povzbudzujeme, aby si ich vyhľadal v ktoromkoľvek preklade.

1. Bol Peter prvým pápežom?

RKC verí, že Peter bol jej zakladateľom a hlavou, teda prvým z mnohých pápežov.

a. RKC zakladá túto svoju vieru hlavne na výklade **Ev. Matúša 16:18**: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev.“ Učia, že Kristus urobil Petra základom cirkvi. Túto pasáž však musíme preskúmať v kontexte:

i. Meno Peter pochádza z gréckeho slova „*petros*“ (mužský rod) = „kamienok.“ Grécke slovo označujúce skalu je „*petra*“ (ženský rod) = „skala“.

Pán Ježiš tu hovorí o dvoch rozličných veciach, len jedna z nich môže tvoriť základ; malý kamienok alebo „*skala veľkosti Gibraltaru*“ (Stuart Olyott)!

ii. Kristus (o päť veršov ďalej) Petra pokarhal a nazval ho Satanom! Nezdá sa, že by Petrova

osoba bola stabilným základom. Pozrite **Ev. Matúša 16:23**.

iii. V kontexte celého Písma je *Skala Kristus*, to On je základom cirkvi (*aj sám Peter to uvádza*). On je Mesiáš (Spasiteľ), ktorý prišiel založiť svoju cirkev. Pozrite **Izaiáš 28:16; 1. Korinťanom 3:11 a 10:4; Efezanom 2:20; 1. Petrov list 2:5 – 8**.

iv. Je to Kristus a *Petrovo svedectvo o Ježišovi Kristovi ako Mesiášovi a Božom Synovi*, ktoré spolu s učením ostatných apoštolov tvorí základ (skalu) cirkvi. Pozrite **Ev. Matúša 16:16 – 18; Efezanom 2:20**.

Základ už bol položený, a tak už netreba apoštolov, a *teda netreba ani ich postupnosť*. Treba už len stavať na existujúcom základe (*pozrite Efezanom 2:21 – 22*).

v. Kľúče od kráľovstva nedostal iba Peter, ale všetci veriaci – máme zvestovať evanjelium o tom, že Ježiš je Kristus a Syn Boží. Tým „otvárame“ kráľovstvo pre neveriacich. Pozrite **Ev. Matúša 16:19; Ev. Matúša 18:18 – 19, Ev. Jána 20:23, Skutky apoštolov 2:38.**

Ďalšie dôležité biblické pravdy:

b. Peter nikdy nenazýval sám seba pápežom alebo rímskym biskupom. A nikdy ani neodovzdal svoj úrad nikomu inému, teda neexistovalo žiadne následníctvo – **1. Petrov list 1:1, 5:1; 2. Petrov list 1:1.**

c. Peter bol omylný a Pavol ho pokarhal – **Galaťanom 2: 11 – 14.**

d. Nemal vyššie postavenie ako iní apoštoli – **Skutky apoštolov 15:1 –**

29; Galaťanom 2:9; 2. Korintťanom 12:11.

e. Peter bol ženatý (na rozdiel od pápeža) – **Ev. Matúša 8:14; 1. Korintťanom 9:5.**

f. Nikdy by nedovolil, aby sa pred ním niekto poklonil, pretože bol len človek – **Skutky apoštolov 10:25 – 26.**

g. Kristus je hlavou cirkvi, nie Peter – **Efezanom 5:23.**

h. Nemáme nikomu hovoriť „otec“ (teda „pápež“) v kontexte cirkvi – **Ev. Matúša 23:9.**

i. Po Pavlovi už nemôže nikto splniť kritéria pre úrad apoštola – **Skutky apoštolov 1:21 – 22,25; 1. Korintťanom 15:8 – 9.**

2. Má cirkevná tradícia rovnakú autoritu ako Písmo?

a. *Jedine Písmo* je dostatočné vo všetkých otázkach viery a konania – **2. Timotejovi 3:15 – 17.**

b. Boli sme varovaní, aby sme k Písmu nič nepridávali – **Deuteronomium 4:2; Kniha zjavenia 22:18 – 19.**

c. Ježiš odmietol ľudské tradície – **Ev. Matúša 15:3, 6, 9; Ev. Mareka 7:5 – 13.**

d. „Tradície“, na ktoré odkazuje Pavol, sú jeho vyučovania ako *apoštola*, ktorý spolu s ostatnými apoštolmi položil základ cirkvi (pozrite vyššie) – **2. Solúnčanom 2:15; 3:6** (Táto kniha sa zvykne označovať aj ako 2. Tesaloničanom). Odsúdil však ľudskú tradíciu (**Kolosanom 2:8; List Títovi 1:14**).

e. Pavol povedal, že máme študovať a „*hlásať slovo*“, a nie cirkevnú tradíciu – **2. Timotejovi 2:15; 4:2.**

f. Všetci veriaci môžu pomocou Ducha Svätého vykladať Písmo – **Skutky apoštolov 17:11; 1. Jánov list 2:27.**

g. Pavlovo učenie bolo preverené samotným Písmom, tak by to malo byť aj s cirkevnými tradíciami – **Skutky apoštolov 17:11.**

Do pozornosti: Apokryfy pozostávajú zo siedmych kníh a piatich dodat-

kov, ktoré do Starého zákona pridala RKC. V pôvodnom hebrejskom Starom zákone sa nenachádzajú, Kristus z nich nikdy necitoval a RKC ich k Starej zmluve „pridala“ (v roku 1546) takmer až 2000 rokov po tom, čo bola SZ skompletizovaná!

Vidíme, že *jedine* Písmo má autoritu učiť o Kristovi a kresťanskom živote.

3. Má mať cirkev kňazov?

Titul a pozícia kňaza

a. Je len jeden *veľkňaz*, Ježiš Kristus – **Hebrejom 7:17, 24 – 27.**

b. Starozákonné kňazstvo zaniklo, keď *Kristus priniesol sám seba* ako dostatočnú a konečnú obeť – **Hebrejom 10:12 – 14.**

c. Cirkevní správcovia sa nikde v Novom zákone nenazývajú „kňazi“ – **Skutky apoštolov 20:17; 1. Timotejovi 3:1.**

d. Všetci veriaci sú kňazmi v tom zmysle, že majú priamy prístup k Bohu skrze Krista – **1. Petrov list 2:5 – 9, Kniha zjavenia 1:5 – 6 (aj Hebrejom 10:19 – 20).**

Celibát kňaza

a. Služobníci cirkvi sa nielenže *môžu ženit*, ale je to pre nich dokonca prospešné, pretože schopnosť dobre

viest' svoje deti dokazuje spôsobilosť viesť cirkev – **1. Timotejovi 3:2 – 5.**

b. Kňazi v SZ, ako aj apoštoli, boli ženatí – **Levitikus 21:13.**

c. Apoštol Pavol povedal, „*je lepšie vstúpiť do manželstva ako horieť*“ vášňou – **1. Korint'anom 7:9.**

Kňaz ako spovedník

a. Jedine Boh môže odpúšťať hriechy. Iba k Nemu samému sa máme modliť. – **Ev. Mareka 2:5 – 11; Skutky apoštolov 8:22.**

b. Ak zhrešíme, máme iba jedného obhajcu pred Bohom, a to Ježiša Krista – **1. Jánov list 2:1.**

c. Všetci veriaci môžu povedať „ak veríš v Krista, tvoje hriechy sú ti odpustené“ a rovnako aj „ak neveríš, tvoje hriechy sú ti zadržané“ – **Ev. Jána 20:23.**

d. Svoje bremená navzájom zdieľame s inými veriacimi, nechodíme sa spovedať „kňazovi“ – **Jakubov list 5:16** „*Keď Peter zhrešil, vyznal to*

Bohu a bolo mu odpustené; keď zhrešil Judáš, vyspovedal sa skupine kňazov a spáchal samovraždu! (Ev. Matúša 27:3 – 5)“ (Ralph Woodrow).

4. Je potrebné dookola obetovať omšu ?

Premena chleba a vína na Kristovo telo a krv

a. Keď Kristus vykonal zázrak a premenil vodu na víno, došlo tam k viditeľnej fyzickej zmene – **Ev. Jána 2:8 – 10**. Na omši sa však nič viditeľne nemení!

b. Aj potom, čo sa Kristus vyjadril, že „chlieb“ reprezentuje jeho „telo“, ďalej ho Písmo označuje ako chlieb. Nepochybne hovoril symbolicky, tak ako keď povedal, že *On je brána a vinič* – **1. Korinťanom 11:24 – 26** (pozrite aj **Ev. Jána 2:19; 6:48; 8:12; 10:9; 15:1**).

c. „Mať účasť“ na Kristovi neznamená jesť Ho fyzicky, ale veriť v Neho – **Ev. Jána 6:29 – 35**.

d. Pokloniť sa pred chlebom je modlárstvo, keďže je to chlieb a nie Boží Syn – **Exodus 20:4 – 5**.

Obetovanie Krista v omši ako obeť za hriechy živých a mŕtvych

a. Denné obetovanie (v omši) nemôže odňať hriech – **Hebrejom 10:11**.

b. Kristus priniesol jednu obeť za hriechy *raz a navždy*, ktorá sa nemá nikdy viac opakovať. Božie Slovo jasne hovorí, že „*už niet obety za hriech*“ – **Hebrejom 9:12, 26; 10:12, 18**.

c. Ježišove *posledné slová* na kríži boli, „*Je dokonané*“ – **Ev. Jána 19:30**. Mýlil sa?

d. Kristovo vzkriesenie *ukázalo*, že jeho zástupné dielo stačí na ospravedlnenie človeka pred Bohom – **Rimanom 4:25**.

e. Kristus prežil *uspokojenie*, že jeho dielo je vykonané – **Izaiáš 53:11** (pozrite aj **Rimanom 6:9 – 10; Hebrejom 10:17 – 18**).

f. Spokojný so svojim dielom si sadol po Božej pravici. Kristus je teraz v nebi a nie v oblátke – **Efezanom 1:20; Hebrejom 10:12** (pozrite aj **Skutky apoštolov 1:9**).

g. Kristova obeť uskutočnila *konečné a dostatočné* spasenie pre všetok Boží ľud – **Hebrejom 10:14**.

h. Účasť na jedení chleba a pití vína máme zachovávať na *pamiatku*

a *prehlasovanie* Kristovej smrti, nie na to, aby sme znovu obetovali jeho

život. – **1. Korinťanom 11:24 – 26.**

5. Pôjdeme trpieť do očistca, keď zomrieme?

a. Ježiš povedal, že tí, ktorí v Neho veria, prešli zo smrti do života a nikdy nebudú *odsúdení* – **Ev. Jána 5:24.**

b. Zlodejovi na kríži sľúbil Ježiš, že v ten deň bude *v raji* a nie *v očistci* – **Ev. Lukáša 23:39 – 43.**

c. Božie deti idú po smrti rovno ku Kristovi – **Filipanom 1:23** (pozrite aj **Ev. Lukáša 18:19 – 31**).

d. Kristus už *vytrpel všetko*, čo bolo nevyhnutné ako trest za hriech – **Hebrejom 10:12, 17.**

e. Kríž je jediný „očistec“, na ktorom Kristus „očistil“ svoj ľud od hriechov – **Hebrejom 1:3.**

f. Tí, ktorí umrú v Pánovi, *odpočívajú* a sú *požehnaní* – **Kniha zjavenia 14:13.** (*Odpočinok a požehnanie* zjavne na nijaký spôsob nezodpovedajú stavu človeka v očistci!).

Pasáže o očistci?

Nasleduje tých niekoľko pasáží, ktoré sa často používajú na podporu doktríny o očistci. Ku každej z nich pridávam prirodzené kontextové biblické vysvetlenie.

a. **1. Korinťanom 3:8 – 15** – Pasáž hovorí, že služobníci v cirkvi majú zodpovednosť dobre robiť svoju prácu. To ich práca, nie oni sami, môže zhorieť.

b. **1. Petrov list 3:19** – „Neposlušníci“ sú neveriaci, ktorým Kristus kázal skrze Noema (pozrite v. 20).

c. **Ev. Matúša 5:21 – 26** – Ak zomrieš bez zmeny srdca, neunikneš *pekelnému väzeniu*.

Je zrejmé, že ani v jednej z týchto biblických pasáží sa nespomína očistec.

6. Máme Máriu uctievať zvláštnou úctou (tzv. hyperdulia) a ako prvú svätú?

Jej nepoškvrnené počatie (ona sama počatá bez hriechu)

a. Mária povedala „môj duch jasá v Bohu, *mojom Spasiteľovi*“. Je zjav-

né, že potrebovala záchranu od hriechu – **Ev. Lukáša 1:47.**

b. Mária musela priniest *obetu očistenia* po Kristovom narodení – **Ev. Lukáša 2:22 – 24.**

c. Mária sa mýlila v svojom chápaní – **Ev. Lukáša 2:48 – 50.**

d. Kristus vyzdvihol Božie slovo a tých, čo ho poslúchajú, nad Máriu – **Ev. Lukáša 11:27 – 28.**

e. Biblia jasne hovorí, že *všetci* zhrešili – **Rímanom 3:23.**

Mária – „vždy panna“ (Pannou aj po narodení Ježiša až navždy)

a. Jozef sa zdržal sexuálneho vzťahu s Máriou *iba pred* Kristovým narodením – **Ev. Matúša 1:25.**

b. Ježiša Písmo opisuje ako Máriinho „*prvorodeného*“, to znamená, že mala aj iné deti – **Ev. Lukáša 2:7.**

c. Náš Pán mal bratov a sestry – **Ev. Mareka 6:3; Galaťanom 1:19.**

d. Nič nenaznačuje tomu, že by Mária neposlúchla Božiu vôľu pre manželstvo – **Genesis 1:28.**

Jej nanebovzatie (bola vzatá do neba bez toho, aby zomrela)

Božie slovo hovorí *iba o Henochovi a Eliášovi* ako o tých, ktorí nevideli smrť. Neexistuje žiaden biblický text alebo dôvod tvrdiť to isté o Márii – **Genesis 5:21 – 24, 2. Kráľov 2:11.**

Máriina účasť na vykúpení spolu s Kristom (spoluvykupiteľka) a jej úloha prostrednice

a. Ježiš nedbal vždy na prosby svojej pozemskej matky – **Ev. Matúša 12:46 – 50.**

b. Tiež sa stalo, že Kristus pokarhal Máriu, keď ho o niečo požiadala – **Ev. Jána 2:4.**

c. Pán svojich učeníkov učil modliť sa, nie k Márii, ale k *nášmu Otcovi* – **Ev. Matúša 6:9.**

d. Ježiš povedal hriešnikom „*podťe ku mne*“. Nepovedal „*chodte k Márii*“ – **Ev. Matúša 11:28.**

e. Biblia hovorí, že je *iba jeden prostredník* – **1. Timotejovi 2:5.** Ak nám Boh hovorí, že je *iba jeden prostredník*, nemôžu byť dvaja. (Tak či onak, ako môže hriešna žena byť prostredníkom pre hriešnikov?).

f. Oroduje (prihovára sa) za nás Mária, keď zhrešíme? Písmo nám hovorí, že tak robí Kristus – **1. Jánov list 2:1 – 2.**

Zvláštna úcta iba pre Máriu (tzv. hyperdulia)

a. Všimnime si, že mudrci uctievali Pána Ježiša, nie Máriu – **Ev. Matúša 2:11.**

b. Mária nie je nikde označená ako „matka Božia“. Bola matkou Kristovej ľudskej prirodzenosti, ale *nie jeho*

božskej prirodzenosti, ktorá existovala od večnosti – Ev. Jána 1:1 – 3, 14; 8:57 – 58.

c. Kristus prikázal *iba Jánovi*, aby prijal Máriu ako svoju matku – **Ev. Jána 19:25 – 27.**

d. Kristus povedal, že človek má uctievať a slúžiť *jedine Bohu* – **Ev. Matúša 4:10.**

e. Ak si chceme „uctiť“ Máriu, pamätajme na jej slová, že máme *urobiť všetko, čo nám Kristus povie* – **Ev. Jána 2:5.**

7. Máme uctievať sochy a modliť sa k svätým?

Sochy

a. Nemáme si vyrábať žiadne druhy *obrazov a klaňať sa im alebo im slúžiť* – **Exodus 20:4 – 6.** (Toto je 2. prikázanie, ale RKC tieto verše zlúčila s 1. prikázáním a 10. prikázanie rozdelila na dve – urobila z neho 9. a 10. prikázanie!).

b. Boh sa zámerne neukázal svojmu ľudu, keď im dal desať prikázaní – **Deuteronomium 4:15 – 29.** Prečo? Aby si nevytvorili jeho obraz.

c. Boh pochválil kráľa Ezechiáša, za to, že zničil medeného hada (hoci Boh pôvodne prikázal Mojžišovi, aby ho vyrobil), pretože ľudia začali medeného hada uctievať – **2. Kráľov 18:3 – 4.**

d. Nový zákon zakazuje vyrobiť si akýkoľvek obraz na uctievanie – **Skutky apoštolov 17:16, 29; Kniha zjavenia 9:20.**

e. Nemáme dôverovať sochám, ale musíme dôverovať len samotnému

Bohu – **Kniha žalmov 115:4 – 9; Izaiáš 46:6 – 7.**

Svätí

a. Slovo „svätí“ sa v množnom čísle používalo na označenie bežných kresťanov – **Rimanom 1:7; Efezanom 1:1, 3:18, 5:3.**

b. Biblický význam slov „svätý“ alebo „posvätený“ je jednoducho „oddelený“, to znamená oddelený Kristovou obeťou od života v hriechu a patriaci Bohu – **1. Korinťanom 1:2; Hebrejom 10:10.** Všetci, ktorí uverili v Krista, sú v tomto zmysle svätí alebo oddelení.

c. Peter ani Pavol nedovolili ľuďom, aby sa pred nimi poklonili – **Skutky apoštolov 10:25 – 26; 14:13 – 15.**

d. Pavol povedal, že môže pomáhať veriacim, iba *kým žije* – **Filipanom 1:23 – 26.**

e. Na modlitbe máme prosiť *Boha Otca* a nie svätých – **Ev. Matúša 7:7 – 11.**

f. Boh pozná a miluje tých, ktorí mu patria – naňho máme zložiť všetky svoje starosti – **1. Petrov list 5:7**.

g. Keď prichádzame k Otcovi, máme prichádzať *jedine v Ježišovej mene* – **Ev. Jána 15:16**.

h. Nepotrebujeme svätých, veď máme Krista, ktorý má pre nás pochopenie a cíti „*s našimi slabosťami*“ – **Hebrejom 4:15 – 16**.

V odpovediach na otázky 3 – 7 vidíme, že istota nášho spasenia spočíva jedine v Kristovom diele.

8. Dosiahneme spasenie cez cirkev a jej sviatosti alebo jedine cez Božiu milosť?

RKC verí, že spasenie sa získava cez poslušnosť voči cirkvi:

1. Človek sa rodí s „dedičným hriechom“ = kvôli Adamovmu hriechu je človek „zranený“ a nie je už spravodlivý, stále však má *schopnosť* natiahnuť sa k Bohu.
2. *Krst* (1. sviatosť) očisťuje človeka od dedičného hriechu a vlieva doňho milosť, čím nastáva duchovné „oživenie“.
3. Kristova smrť „otvára dvere“ a tým sa stáva spasenie možné pre každého človeka. Kristus vykonal svoju časť na spasení, teraz musíme *spolupracovať* a vykonať svoju časť.
4. Kristus svojou smrťou vydobyl milosť, ktorú ale môžeme prijať iba cez sviatosti.

Keďže človek hreší aj po krste, je potrebné, aby sa cez prijí-

manie ostatných *sviatostí* na novo očisťoval. Takisto musí konať *dobré skutky*, aby si získal zásluhy potrebné pre vstup do neba.

5. Aj napriek tomu všetkému ale katolík ide po smrti do *očistca*, kde pyká a platí za akékoľvek hriechy, ktoré mu neboli odpustené. (Dajú sa získať odpustky, ktoré pobyt v očistci skrátia.)
6. Celý čas počas svojho zemského života katolík nemá žiadne uistenie či sa dostane do neba a či neskončí v pekle.

Celý tento systém posilňuje cirkev a vyzdvihuje ľudskú pýchu. *Výsledok závisí od toho, čo človek urobí*; Boh je vysunutý na stranu ako jeden z účastníkov.

Avšak Biblia nám hovorí, že spasenie je *celé z Božej milosti*. Musí to tak byť kvôli tomu, aký *hlboký a vážny* je

hriech v človeku. Jediné riešenie je Božia milosť.

1. Človek sa rodí v „dedičnom hriechu“ = kvôli Adamovmu hriechu človek úplne padol. Je *mŕtvý* v hriechu a, tak ako Lazar v hrobe, nemôže sa vzkriesiť sám. Nemá vôľu priblížiť sa k Bohu, nakoľko jeho *vôľa je zotročená*. V človeku nie je nič, za čo by si zaslúžil ísť do neba.

Pozrite **Genesis 2:17; Kniha žalmov 51:7; Rimanom 3:1 – 12; 5:12; 1. Korinťanom 2:14.**

2. Záchrana človeka leží mimo neho samého, pretože nejstuuje nič, čo by sám mohol urobiť. *Ten, ktorý je väčší ako človek, musí rozlomiť reťaze a vzkriesiť mŕtvych*. Preto si Boh vyvolil svoj ľud nie podľa ich snahy alebo podľa ich „dobrých“ skutkov (lebo nič z toho nestačí), ale *podľa svojej milosti* – svojej nezaslúženej láskavosti

Pozrite **Ev. Jána 15:16; Skutky apoštolov 13:48; Rimanom 9:15 – 16; Efezanom 1:4 – 5.**

3. Kristova smrť *účinne* zachraňuje tých, ktorých si Boh vyvolil a dal svojmu Synovi. Kristus splatil dlh, kúpil ľud pre Boha a jeho vlastná spravodlivosť sa

im pripočíta (vkladá) na ich účet. Je to *konečné a dokonané* dielo, ktoré sa už nepotrebuje opakovať.

Kristova smrť neotvorila dvere, tými dverami je Kristus sám. *On kúpil ľudí a nie len možnosť spolupracovať.*

Pozrite **Izaiáš 53:11; Ev. Jána 17:9, 19; 19:30; Rimanom 4:25; Efezanom 5:25.**

4. Na základe Kristovej smrti a spravodlivosti, nie na základe skutkov človeka, Boh obživuje svojich vyvolených. My nemáme silu na to, aby sme sa sami zachránili, tak ako ani nemáme vôľu veriť. Avšak Boh *mení našu hriešnu prirodzenosť* tak, aby sme boli ochotní veriť.

Pozrite **Ev. Jána 3:7 – 8; 6:37, 44; Skutky apoštolov 16:14; Efezanom 2:1 – 10; List Títovi 3:5 – 6.**

5. Tých, ktorých si Boh vyvolil, vykúpil a povolal, *zachová do slávy*. Tvrdiť čokoľvek iné by znamenalo, že Boží plán spasenia zlyhal.

Pozrite **Ev. Jána 6:39; 10:28 – 29; 17:1 – 2, 15 a 22; Rimanom 8:1 a 28 – 39; Efezanom 1:13 – 14.**

Okrem toho možno povedať, že keďže skutoční veriaci boli kúpení Kristovou krvou a sú zapečatení Duchom Svätým, *vytrvajú* do konca.

Pozrite **Ev. Jána 15:16; Rimanom 8:3 – 4 a 14; Efezanom 2:10; 1. Petrov list 2:9.**

Môžeme si byť istí, že ak máme Syna, máme večný život (1. Jánov list 5:12). V tomto všetkom nie je žiadne miesťo pre ľudské zásluhy. Je to všetko od Boha a jedine na jeho slávu.

„Kristus neprišiel zomrieť na to, aby založil systém ako si zaslúžiť spasenie. Takisto nezomrel v nádeji, že niekto možno uverí na základe svojej vlastnej vôle. Nie. Zomrel, aby zachránil armádu stratených. Zomrel, aby zaručil spasenie všetkým, ktorých Mu Otec dal.“

(Robert M. Zins, teológ, apologét, bývalý Rímsky katolík).

Z tohto vidíme, že spasenie je jedine z Božej milosti, jedine v Kristu, a jedine na Božiu slávu.

9. Je ospravedlnenie zo skutkov a viery, alebo len zo samotnej viery?

Rím hlása/vyhlasuje „Ak ktokoľvek tvrdí, že hriešnik je ospravedlnený jedine z viery...nech je prekliaty.“

Biblia hlása/vyhlasuje „...človek je ospravedlnený skrze vieru bez skutkov podľa zákona.“ (Rimanom 3:28).

Význam ospravedlnenia

Ospravedlnenie sa zaoberá postavením človeka pred Bohom – znamená to byť učený/stat sa spravodlivý s/pred Bohom.

Rím učí, že je to celoživotný proces, počas ktorého sa človek stáva spravodlivý

(Rím si pletie a spája „ospravedlnenie“ a „posvätenie“)

Biblia učí, že je to raz a navždy platný čin, keď je niekto prehlásený/považovaný za spravodlivého.

V celom Starom a Novom Zákone sa najčastejšie používa toto deklaratívne/súdne použitie ospravedlnenia, môžeme ho vidieť v nasledovných príkladoch:

Deuteronomium 25:1

Odsúdiť = prehlásiť za vinného

Ospravedlniť = prehlásiť za nevinného

Kniha prísloví 17:15

Ospravedlňovať znamená prehlasovať za oslobodeného od dlhu/spravodlivého, na rozdiel od urobiť spravodlivým.

Ev. Lukáša 7:29

Ľudia zjavne nemôžu urobiť Boha spravodlivým – oni ho za takého prehlasujú

Ev. Lukáša 18:9-14

Mýtnik nebol spravodlivý sám v sebe a predsa bol ospravedlnený. Teda Boh to vyhlásil.

Rimanom 5:16

V kontraste tu je, tak ako aj v SZ, „odsúdenie“ s „ospravedlnením“.

V Adamovi sme prehlásení za hriešnych/vinných, ale v Kristovi sme prehlásení za spravodlivých/nevinných. Byť ospravedlnený neznamená stať sa vnútorne spravodlivý, ale byť prehlásený za spravodlivého. Ako je to možné; na akom základe? Teraz sa pozrieme na ten základ/pôdu.

Základ ospravedlnenia

Rím učí, že je založené na Kristovi a na poslušnosti hriešnika.

Biblia učí, že je založené len na poslušnosti Krista a jeho obetnej smrti:

Nikto nie je ospravedlnený zo svojich skutkov alebo spravodlivosti – **Rimanom 10:3 – 4; Galaťanom 2:16.**

Ospravedlnenie leží mimo nás – jedine z Božej milosti – **Rimanom 3:24; List Títovi 3:7.**

Kristus je jediný základ nášho spase – **Skutky apoštolov 13:39; 1. Korint'anom 6:11.**

Kristus a jeho poslušnosť/spravodlivosť je základ – **Rimanom 5:17 – 19.**

Taktiež sme ospravedlnení Kristovou sme ospravedlnení – **Rimanom 3:24 – 25; 5:9.**

Dochádza k úžasnej výmene. Náš hriech je pripočítaný/zarátaný Kristovi a jeho spravodlivosť je pripočítaná/zarátaná nám – **Rimanom 4:6-11; 2. Korint'anom 5:21.**

Teda Boh pozrie na hriešnika a prehlási ho za nevinného v Kristovej spravodlivosti a odpustenie.

Nástroj ospravedlnenia

(t.j. Ako prijímame ospravedlnenie?)

Rím učí, že prichádza cez vieru plus sviatosti a skutky.

Biblia učí, že prichádza jedine cez vieru (viera je odlíšená od skutkov): **Rimanom 3:28; 4:5 – 6; Galaťanom 3:10 – 11; Filipanom 3:9.**

Táto viera je dar Boží: **Efezanom 2:8 – 9; Filipanom 1:29.**

Ospravedlnenie a skutky

Rím učí, že skutky predchádzajú ospravedlnenie.

Biblia učí, že skutky nasledujú po ospravedlnení. Sú jeho ovocím nie koreňom:

Rimanom 3:31; 8:3 – 4; List Títovi 3:4 – 8; Jakubov list 2:14 – 26

(Prosím, všimnite si, že Jakub sa tu zaoberá falošnou vierou. Viera nie je „sama v sebe“, ale má skutky ktoré ju nasledujú. Keď sa Abrahám chystal obetovať Izáka, bol už dávno ospravedlnený!).

Vidíme, že ospravedlnenie je jedine z viery a jedine v Kristovi.

**„...horlia za Boha, ale nie podľa pravého poznania;
keďže nepoznajú Božiu spravodlivosť
a usilujú sa postaviť svoju spravodlivosť,
nepodriadili sa Božej spravodlivosti.
Ved' cieľom zákona je Kristus, aby spravodlivosť
dosiahol každý, kto verí.“
(Rimanom 10:2-4)**